

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2013. évi július hó 2. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta, 2013. július hó 5. napján nyilvánosan kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. évi február hó 3. napján kihirdetett 5.B.146/2007/72. számú **ítéletét megváltoztatja, II.rendű vádlott** vonatkozásában, mint különös visszaesővel szemben tekinti kiszabottnak a büntetést. A vádlott a szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az I.r. vádlott neve helyesen ..., születési ideje pedig napja.

A VI.r. vádlott neve helyesen:

A "A." Kft polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., IX.r., XII.r. és XIV.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Az IV.r. vádlott által 2012. február 9-től a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban összesen 49.345.- /Negyvenkilencezer-háromszáznegyvenöt/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből II.r. vádlott 12.000.- /Tizenkettőezer/ Ft-ot, VII.r. vádlott 22.345.- /Huszonkettőezer-háromszáznegyvenöt/ Ft-ot, XIV.r. vádlott pedig 15.000.- /Tizenötezer/ Ft-ot köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság / 2012. január 1. napjától hatályos megnevezése : Tatabányai törvényszék / 2009. május5., 6., 8., június 23., 25., október 6., 8., 2010. március 2., 30., június 1., / e naptól IV.r.vádlott vonatkozásában távollétes

eljárás keretében /2010. november 2., 4., 2011. január 4., 25., február tartott nyilvános, részben folytatólagos tárgyalások alapján meghozott, és 2011. február 3. napján kihirdetett 5.B.146/2007/72. számú ítéletével 16 vádlott büntetőjogi felelősségéről rendelkezett.

Közülük VIII.r., X.r., XIII.r., XV.r. és XVI.r. vádlottak vonatkozásában az ítélet az elsőfokú eljárásban, illetve fellebbezés visszavonására tekintettel utóbb a másodfokú eljárásban XVII.r. vádlottra is jogerőre emelkedett, így a Be. 349. § /1/ bekezdése szerint e vádlottakra annak felülbírálata nem terjed ki.

Az elsőfokú bíróság I.r. vádlottat tettesként, II.r., III.r. és IV.r., V.r., VI.r., VII.r. IX.r., XII.r. és XIV.r. vádlottakat bűnsegédként bűnösnek mondta ki a Btk. 317.§ /1/ bekezdésébe ütköző, a /6/ bekezdés a./ pontja szerint minősülő folytatólagosan, különösen nagy értékre elkövetett, sikkasztás büntetében.

Ezért I.r., II.r. és III.r. vádlottakat egyaránt 4 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra,

IV.r. vádlottat 3 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra,

V.r. és VII.r. vádlottakat 2 év 8 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra,

VI.r. vádlottat 1 év - 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönre,

IX.r. vádlottat 10 hónap - 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönre.

XII.r. vádlottat 8 hónap - 2 évre felfüggesztett - börtönre,
míg

XIV.r. vádlottat 6 hónap - 2 évre felfüggesztett - börtönre ítélte.

Rendelkezett I.r., III.r., V.r., VI.r., XII.r., XIV.r. vádlottak előzetes fogvatartásának beszámításról, a bűnjelekről és a vádlottakat a felmerülése szerint külön-külön kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

A bejelentett fellebbezések mindkét irányból támadták az elsőfokú ítéletet.

Az ügyész I.r., II.r., III.r., IV.r. vádlottak terhére a bűnszövetségben elkövetés és erre figyelemmel a cselekmények váddal egyező minősítésének megállapításáért, továbbá I.r., II.r. és III.r. vádlottak esetében a büntetésük súlyosításáért is -I-II.r. vádlottaknál a börtönbüntetés felemelése és pénzmellékbüntetés alkalmazása érdekében, III.r. vádlottnál a szabadságvesztés súlyosítása,

V.r., VI.r., VII.r. vádlottak terhére pénzmellékbüntetés kiszabásáért fellebbezett.

Védelmi oldalról fellebbezett I.r. vádlott és védője felmentésért,
II.r. vádlott és védője az 1.tényállási pontban írt 2004. évi elkövetés vonatkozásában részfelmentés és enyhítés érdekében,
III.r. vádlott felmentés, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan hatályon kívül helyezés,
IV.r. vádlott védője enyhítésért,
V.r. vádlott és védője enyhítés és a szabadságvesztés felfüggesztése érdekében,
VII.r. vádlott és védője felmentésért,
IX.r. vádlott felmentésért, védője minősítés változtatás, a bűnpártolás megállapításáért,
XII.r. vádlott és védője, valamint XIV.r. vádlott felmentésért.

A fellebbviteli főügyészség BF.184/2012. számú átiratában és képviselője a tárgyaláson fenntartotta az ügyészi fellebbezést. Kisebb pontosításokon túl a tényállást megalapozottnak, a lefolytatott eljárást és a vádlottak bűnösségének megállapítását törvényesnek találta. A minősítést támadta I.r., II.r., III.r., IV.r. vádlottaknál és kifejtette, hogy a bűncselekmények megvalósításának körülményeiből egyértelműen levonható a következtetés a bünszövetségben történt elkövetésre, a megállapodás akár hallgatólagosan is létrejöhet, ezért a terhükre rótt bűncselekmény átminősítését indítványozta a Btk. 317.§ /1/ bekezdésébe ütköző, és a /7/ bekezdés b./ pontja szerinti sikkasztás büntetése, amit I.r. vádlott tettesként, a többi vádlott bűnsegédként követett el. Erre és a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságára, a folytatólágosságra, valamint I.r., II.r., III.r. vádlottak vezető szerepére figyelemmel, esetükben a büntetési tételkeret öt éves alsó határához igazodóan - enyhítő szakasz alkalmazása nélkül - súlyosabb börtönbüntetést tartott indokoltnak. Álláspontja szerint adottak továbbá a pénzmellékbüntetés alkalmazásának törvényi feltételei is I.r., II.r. és V.r., VI.r., VII.r. vádlottak vonatkozásában, ezért a Btk. 64.§ /1/ bekezdés a./ pontja alapján velük szemben a kiszabását indítványozta.

Indítványozta továbbá, a sértett által előterjesztett polgári jogi igény érdemi elbírálását, a vádlottak kötelezését 265.685.-forint kár és kamatai megfizetésére, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

III.r. vádlott védője a fellebbezést írásban indokolta az ítéletábrára előterjesztett 12. sorszámú beadványában. Kifejtette, hogy az ítélet törvényes vád hiányában született, a vádirati tényállás védenca cselekményére nézve semmiféle telefonálást nem tartalmaz, ebből arra következtettek, hogy a vádhatóság elfogadta I.r. vádlott közötti telefonbeszélgetések tartalmára adott védekezést.

Elsődlegesen ahol a cselekvősege meg lett állapítva, így az elsőfokú ítélet 16. oldal második és harmadik bekezdésében, a 20. oldal második bekezdésében, érvelése szerint törvényi tényállási elemet nem valósított meg, legfeljebb előkészületként

értékelhető, továbbá védence beszélgetésének tartamára, bűnösségére más bizonyítékok nem is állnak rendelkezésre. Bűncselekmény hiányában - esetleg bizonyítottság hiányában - indítványozta a védence felmentését, másodlagosan megalapozatlansági okból az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

Csatolta a "A." Kft. igazolását, mely szerint védence munkaviszonya 2000. július 11-től 2004. november 16-ig állt fenn, illetve 2004. augusztus 22-én 18 órától másnap reggel hatig dolgozott: Ezzel azt kívánta igazolni, hogy munkaidőben nem volt lehetősége koordinálni az eseményeket, mert telefont nem vihetett be a gyártósorra.

IV.r. vádlott a fellebbviteli főügyészség indítványát észrevételezte és kérte, hogy az ítélet az elsőfokú bíróság döntését fogadja el a bünszövevény kérdésében, a büntetése súlyosítására irányuló indítványnak pedig ne adjon helyt, ellenkezőleg, a szabadságvesztés tartamát enyhítse. Ennek alátámasztásaként az enyhítő körülményekre - a cselekmény elkövetésétől eltelt és az előzetes letartóztatásban töltött hosszú időre, a feltáró jellegű, beismerő vallomására, a szabadulást követő mielőbbi munkavégzési szándékára - hivatkozott. Kérte figyelembe venni azt is, hogy a főügyészségi indítványtól eltérően a bűncselekmény elkövetésének idején büntetlen volt.

A másodfokú tárgyaláson a fellebbezéseket az érintettek lényegét tekintve változatlanul fenntartották, a védők részletesen megindokolták a felmentésre, részfelmentésre, illetve enyhítésre irányuló kérelmeiket, továbbra is indítványozva az ennek megfelelő másodfokú döntést. Kiegészítést a hatályon kívül helyezésre irányuló kérelmek jelentettek, ennek eljárásjogi, illetve megalapozatlansághoz fűződő indokai szintén jelen voltak már az első fokú eljárásban, újabb érveket az indokolási kötelezettség elmulasztása és a törvényes vád körében kifejtettek jelentettek. Az enyhítés körében okiratok csatolásával jelezték a vádlottak személyi körülményeiben beállt változásokat, mellyel kérték az enyhítő tényezők körét bővíteni.

I.r., IV.r., IX.r. és XIV.r. vádlottak védője perbeszédében az ítéletet az indokolás hiányosságára és a tényállás felderítelenségére, részben iratellenességére hivatkozva általánosságban felülbírálatra alkalmatlannak tartotta, ezért elsődlegesen a hatályon kívül helyezést indítványozott.

I.r.vádlott védelmében azzal érvelt, hogy a szakértő nem tudta megválaszolni, melyik három paletta került felrakásra és hová került további tizenhárom törölt paletta, **1. tanú, 2. tanú, 3. tanú** tanúk által elmondottak a kiszállítási rendszer problémáira vonatkozóan védence védekezését leigazolták, védence 2004. augusztus 22-23-án nem dolgozott, a 2005 márciusi cselekménynél nem tudhatta előre, hogy helyettesítenie kell a műszakvezetőt.

IX.r. vádlott védelmében azért nem látta a bűnösségét kétséget kizáróan megállapíthatónak, mivel tudata nem terjedt ki bűncselekmény elkövetésére.

Az első alkalommal nem is gondolt arra, hogy bármiféle bűncselekményhez nyújt segítséget, amikor beszélt II.r. vádlottal, parkolásról volt szó, a második felkérést pedig visszautasította,

XIV.r. vádlott felmentését másodlagosan a vádlott védekezésének elfogadásával kérte arra figyelemmel, hogy bűncselekményhez segítséget nem nyújtott, kisteherautót akart értékesíteni, azért ment XII.r. vádlotthoz a társaival, akikkel egy településen laknak.

Abban az esetben, ha a hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés, sem a felmentés nem vezet eredményre, indítványozta az általa védett vádlottak büntetéseinek enyhítését. Álláspontja szerint IV.r. és IX.r. vádlottak cselekvősege csekély súlyú, továbbá az ítélet belső arányai, a jelentős időmúlás, IV.r. vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött hosszabb időtartam ezt indokolják.

II.r. vádlott és védője perbeszédében a részfelmentés érdekében azzal érvelt, hogy védence az 1.tényállási pontban foglalt cselekmény elkövetése idején külföldön tartózkodott és az enyhítést a részfelmentéstől függetlenül is kérte, a részbeni beismerő vallomására, a jelentős időmúlásra, a bűnsegédi elkövetési alakzatra, a készárumozgás ellenőrzésének laza sértetti gyakorlatára figyelemmel.

III.r. vádlott védője perbeszédében fenntartotta a vád törvényességét vitató érveit, az elsődlegesen felmentés, másodlagosan hatályon kívül helyezés érdekében bejelentett fellebbezést.

Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a vádon túlterjeszkedve állapította meg a tényállásban a telefonos koordinálást, holott a vádirati tényállásnak nem volt része semmiféle telefonálás, koordináció.

Védence és I.r. vádlott a telefonálások okát és tartalmát megindokolták, VI.r. vádlottal burkolási munka miatt beszéltek, akinek édesanyja ezt leigazolta, a telefonbeszélgetés tartalmára pedig más bizonyíték nem volt.

V.r. vádlott és védője perbeszédében az ítélet 35. oldal első bekezdésében írtakból vitatta, hogy védence részt vett a gépkocsivezető keresésében, illetve az eltulajdonított telefonok átrakodásában.

Még bűnsegédi alakzatban is csak másodlagosnak tartotta a részvételt, a cselekménye kisebb tárgyi súlyából adódóan az ítélet belső arányaira, illetve az időmúlásra, a kedvező személyi körülményeire figyelemmel kérte a büntetésének enyhítését és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését. Igazolást és munkaszerződést csatolt, illetve alkalmi munkavállalói könyvet mutatott be annak alátámasztására, hogy védence a szabadlábra kerülése után folyamatosan dolgozik.

VI.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint védencével szemben a pénzmellékbüntetés törvényi feltételei hiányoznak, családjával a létminimumon él, vagyona nincs, első fokon a becsatolt okiratokkal jövedelmi, családi körülményeit igazolták.

VII.r. vádlott védője elsődlegesen megalapozatlansági okból hatályon kívül helyezésért, másodlagosan felmentésért, harmadlagosan enyhítésért, enyhítő szakasz alkalmazásával felfüggesztett szabadságvesztés érdekében tartotta fenn a fellebbezést.

Perbeszédében kifejtette, hogy a tényállás felderítetlen és iratellenes is abban a kérdésben, hogy védenca vagy más személy birtokában volt-e a vádbeli cselekménnyel érintett, 13 hívást indító telefon. IV.r. vádlott vallomásának hitelt érdemlőségét a tényállás megállapításánál azért vitatta, mert azt többször megváltoztatta.

Az enyhítést a jelentős időmúlásra figyelemmel tartotta indokoltnak.

XII.r. vádlott és védője perbeszédében arra alapozta a felmentés iránti fellebbezést, hogy védenca motivációját az ítélet nem tartalmazza. Nem volt tudatában annak, hogy bűncselekmény elkövetéséhez nyújt segítséget még akkor sem, ha esetleg hallhatta, amiről társai beszélnek. Egyetértett a polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasításával, a konkrét sértetti igény hiánya miatt.

A vádlottak felszólalásukban csatlakoztak védőikhez.

I.r. vádlott hangsúlyozta, hogy az ítélet megalapozatlan, 2004. évi cselekmény idejére nincs érdemi bizonyíték, a 2005. évi cselekménynél helyettesített, előre nem tudott volna tervezni, a számítógépes rendszer sem igazolja részéről a bűncselekmény elkövetését. Személyi körülményei annyiban változtak, hogy műszakvezetőként dolgozik.

II.r. vádlott ártatlanságának adott hangot, állította, hogy a 2004. évi cselekménykor külföldön tartózkodott, a telefon nem az ő használatában volt.

III.r. vádlott személyi körülményeiről elmondta, hogy fiú gyermeke ez év februárban elhunyt.

IV.r. vádlott elmondása szerint élettársi kapcsolatban él.

V.r. vádlott megbánásának adott hangot és kérte, ne kelljen börtönbe vonulnia.

IX.r. vádlott elmondta, hogy 2013. január 4-én gyermeke született.

Az ítélető tábla a vádhatóság és a védelmi oldalról bejelentett fellebbezések alapján a Be.348.§ /1/ bekezdésének megfelelően, a megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

A Be. 349. § /1/ bekezdése szerint nem terjedt ki a felülbírálat VIII., X., XIII., XV.r., XVI.r, vádlottakra, akikkel szemben a megyei bíróság ítélete fellebbezés hiányában az elsőfokú eljárásban, XVII.r. vádlott vonatkozásában - visszavont fellebbezés folytán - a másodfokú eljárásban jogerőre emelkedett.

A felülbírálat eredményeként a vádlottak és védőik fellebbezését, a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést, a fellebbviteli főügyészség ehhez kapcsolódó indítványát az ítélető tábla nem találta alaposnak.

IV.r. vádlott a bírósági tárgyalásokon 2010. március 2. napjától nem jelent meg, vele szemben az elsőfokú bíróság távollétében hozott ítéletet. A vádlott 2012. február 10. napján történt meghallgatásakor az elsőfokú tárgyalás megismétlését nem indítványozta, fellebbezést jelentett be, erre tekintettel az ítélető tábla a Be. 363.§ /1/ bekezdés b./ pontja szerint, tárgyalás keretében a Be. 554/M. §-nak megfelelően kihallgatta a vádlottat, aki a törvényes figyelmeztetések után úgy nyilatkozott, hogy a beismerést tartalmazó, többször fenntartott nyomozati vallomását fenntartja, mást elmondani nem kívánt. Az érintettek kérdést, észrevételt, indítványt a vallomására nem terjesztettek elő.

A fenti részbizonyítás lefolytatását követően az ítélető tábla elsődlegesen az eljárási szabályok érvényesülését, a bizonyítási eljárás törvényességét vizsgálta.

Ezzel kapcsolatban törvénysértést nem rögzített, bizonyítékot kirekeszteni nem kellett, a kihallgatások, iratrészek beemelése a bizonyításba, illetve a további bizonyítási cselekmények is megfelelnek az eljárási törvényben foglaltaknak. A tárgyalás folytonossága nem sérült, a garanciális előírásokat teljesítette az elsőfokú bíróság, az érintettek valamennyi felhasznált bizonyítékkal szembesülhettek.

IV.r. vádlott esetében a bizonyítási eljárás alatt, 2010. június 1. napján tartott tárgyaláson áttért a távollétes eljárásra, az erre vonatkozó eljárási szabályokat betartotta.

Komoly eljárási mulasztást észlelt ugyanakkor a másodfokú bíróság a pervitel időszerűségét illetően, hisz azzal együtt, hogy tizenhat vádlott érintett az ügyben, a bizonyítási anyag megítélése különösebb többlet felkészülést nem igényelt, alapos előkészítéssel és az egyes bizonyítási cselekmények hatékonyabb tervezésével, jóval

rövidebb pertartam lett volna biztosítható, s nem 2009. májustól 2011. februárig húzódott volna az elsőfokú eljárás.

További mulasztás az éven túli írásba foglalás, ami együttesen már jelentős kihatással bír a büntetési célok érvényesítésére, következésképp a büntetés kiszabásra.

Az elsőfokú bíróság ezzel együtt a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, ennek eredményeként állapította meg a mérlegelésen alapuló tényállást, amit az ítéletábra megalapozottnak talált. A történeti része helyesbítésre, pontosításra, kiegészítésre nem szorul, hiánytalanul tartalmazza a vádlottak büntetőjogi felelősségének elbírálásához szükséges tényeket, ezért döntését a másodfokú bíróság is a Be. 351. § /1/ bekezdés alapján arra alapította.

A 2004. augusztus 22-ről 23-ra virradó éjjel és a 2005. március 28-29-én elkövetett cselekmények szorosan összefüggnek, a hét hónapon és az elkövetői kör némi módosulásán felül alapjaiban a két cselekmény azonos tárgyi ismérveket mutat.

Tény, hogy a 2005. márciusi cselekmény után került olyan helyzetbe a nyomozó hatóság, hogy megkezdje a 2004-es esetre nézve is a felderítést. Ugyanakkor valamennyi kapcsolódó okirati, tárgyi bizonyítékot, az ügyről bármiféle információval rendelkező bizonyítékot beszerezte, komoly feltáró munkát végzett. 2005. március 29-től számtalan tanút hallgatott meg, a mobilszolgáltatók által átadott adatokat elemezte, a "x." települési "A." gyártól, H. Rt-től megkért okiratok, informatikai szakértői alap és kiegészítő vélemény, szaktanácsadói vélemény, távközlési szakértői vélemény, a felismerésről készült adatok birtokában, az elkövető személyek körébe folyamatosan vonták be a vádlottakat az eljárásba, mint gyanúsítottakat.

A nyomozás során I.r., és III. r. vádlottak ennek eredményeként kerültek gyanúsítottként meghallgatásra, védekezésükben tagadták a bűncselekmény elkövetését, a 2005-ös cselekmény vonatkozásában I.r. vádlott az akkori sürgős és sok munkájával magyarázta, hogy nem adott szállítólevelet a három raklapnyi telefon kiszállításához, a telefonbeszélgetés tartalmáról III. r. vádlottal egyezően azt nyilatkozták, hogy számítógépes programról beszélgettek.

IV.r, VI., VIII.r., IX.r., X.r., az elhunyt XI.r., XII.r., XIV.r., XV.r., XVI.r. vádlottak a nyomozás során magukra és társaikra terhelő vallomást tettek. VII.r. vádlott pedig annyit elismert, hogy a 2004. évben eltulajdonított telefonból egy darabot a barátnőjének átadott, a Komárom-Esztergom Megyei Főügyészségen 2005. szeptember 29. napján tett vallomásában pedig azt, hogy a 2004. évi cselekmény elkövetése előtt III.r. vádlott kereste meg, hogy a "A." gyárból segítsen kihozni telefont, tudomása szerint folyamatos volt 2003. év óta a telefonok kijuttatása, a 2005.évi cselekménnyel összefüggésben I.r. és II. vádlottak nevét hallotta.

A nyomozóhatóság felderítő munkájának eredményeként állt össze az elkövetői kör, a bűncselekmények ideje, helye, a konkrét elkövetési magatartások, tehát a tényállásban rögzítettek lényeges elemei alapvetően tisztázottá váltak.

Az első fokú bíróság a nyomozás során egyébként törvényes úton beszerezett valamennyi rendelkezésére álló bizonyítékot mérlegelése körébe vonva, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette.

Kihallgatta a vádlottakat, akik kezdetben nem kívántak vallomást tenni, közülük 2009. május 5. napján tartott első tárgyaláson csak VIII.r. vádlott tett tényfeltáró beismerő vallomást arra, miként vonta be XVII.r. vádlott a 2004. évi elkövetésbe, milyen körülmények között rakták le az autóból a telefonokat, ezért mennyi pénzt kapott, miért nem vállalta a későbbi felkérést.

A 2009. május 6. napján tartott folytatólagos tárgyaláson XII.r. vádlott elmondta, hogy ismerőse, XIV.r. vádlott kíséretében II.r. és V.r. vádlottak keresték meg, a "**A.**" "**x.**" **települési** gyárával kapcsolatban álló sofőrt kerestek, bemutatta nekik X.r. vádlottat.

XIII.r. vádlott részvételét a bűncselekmény elkövetésében tagadta A 2005. évi cselekmény kapcsán elismerte, hogy a VI.r. vádlott nevében valakitől telefonhívást kapott, az "**y.**" **települési** lakos vádlottakat ismeri, közülük II.r. a szomszédja.

XIV.r. vádlott elmondta, hogy II.r. és V.r. vádlottak XII.r. vádlottal rajta keresztül kerültek kapcsolatba, a "**A.**"-s kiszállításhoz kerestek sofőrt, őt arra a feladatra akarták beszervezni, hogy a kihozott telefonokat átpakolják a kocsijába. A nyomozás során tett vallomását fenntartotta.

IV.r. vádlott 2009. június 25. napján tartott folytatólagos tárgyaláson visszavonta az előző tárgyaláson tett vallomását és fenntartotta a nyomozás során tett beismerő vallomását, majd október 6. napján tartott tárgyaláson ismét a nyomozás során tett első, tényfeltáró vallomását tartotta fenn.

Ugyanezen a tárgyaláson II.r. vádlott a 2. tényállási pont kapcsán VI.rendű vádlott, VII.rendű vádlott, XI.rendű vádlott, **XIV.r. vádlott** és IV.rendű vádlott, **X. rendű** vádlottakra és saját magára nézve tett terhelő vallomást. V.r. vádlott szintén ezen a tárgyaláson a 2005. évi cselekményre nézve beismerte a cselekmény elkövetését és terhelő vallomást tett II.r., **XIV.r.**, VII.rendű, **X. rendű**, XI.rendű vádlottakra.

XVII.r. vádlott 2010. november 4. napján tartott tárgyaláson fenntartotta a nyomozás során tett vallomását, amelyben elismerte, hogy a 2004. évi cselekménynél VIII.r. vádlottal együtt vettek részt a kamionba felrakott három raklap telefon kihozatalában, ezért euróban fizették ki, ennek fele összegét a társának adta.

Az elsőfokú bíróság ismertetéssel tárgyalás részévé tette a vádlottak nyomozás során tett vallomásait is, tanúkat, az informatikai szakértőt meghallgatta, az

ellentmondásokat szembesítésekkel és az okiratok - így a híváslisták elemzését, rendőri jelentéseket, lefoglalási jegyzőkönyveket és híváslisták adatainak vádlottak elé tárásával megkísérelte tisztázni. XVII.r. vádlott egészségi állapotának megállapítására szakértői vizsgálatot rendelt el.

A vádlottak eljárás során tett vallomásait önmagukban és a társakhoz viszonyítottan elemezte, érdemben próbálta a felelősséget tagadó vádlottak védekezését kivetíteni a rájuk nézve is terhelő vádlott-társi nyilatkozatokra, levonva ebből az egyébként okszerű és logikus következtetéseit. Ugyanezt az értékelést vitte végig a megjelölt okirati, tárgyi bizonyítékok, számtalan tanúvallomás, szakértői anyag, és a beszerzett híváslisták adatain keresztül.

Ez a mérlegelés alappal nem támadható, védelmi oldalról ki lehet ugyan emelni egyik vagy másik bizonyítékot, ahhoz más következtetést fűzni, ami önmagában meg is felelhet a felhívott szempontoknak, de eltérő tényállás megállapítására csak akkor lehetne alkalmas, ha az így nem érintett további bizonyítékokkal is megfeleltethető, ennek hiányában - mint jelen esetben - ugyancsak eltérő értelmezést jelent, azaz a felülértékelés tilalmába ütközne.

A telefonkapcsolat adatai külön figyelembe véve, más-más következtetést vonhatnának maguk után, lehet vitatni, hogy kapcsolódott-e a bűncselekmény elkövetéséhez, arra is lehet hivatkozni, hogy ténylegesen nem a tényállásban megjelölt vádlott telefonált, de mivel együttesen a többi terhelő adatra, így a vádlotti vallomásokra is épít a tényállás, a bizonyítékok összességéből már nem lehet megalapozottan az első fokon elvégzett helytálló értékeléstől eltérő következtetésre jutni.

A másodfokú bíróság a távollétes eljárásban első fokon elítélt, majd a másodfokú eljárásba visszakerült IV.r. vádlott miatt az ügyben tárgyalást tartott, ezen a vádlott fenntartotta az első fokú bíróság által a tényállás részévé tett, a társakra is terhelő vallomását, azaz eltérést a másodfokon felvett részbizonyítás sem hozott az ügyben.

Az így rendelkezésre álló teljes iratanyag alapján jutott az ítélőtábla arra a döntésre, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, lényegi kérdés nem maradt tisztázatlan, és a bizonyíték értékelésről elégséges szinten az ítéletben számot adott az első fokú bíróság az erre vonatkozó indokolásában.

I.r. vádlott következetesen vitatta szerepét az ügyben, de az eljáráson végighúzódo védekezésében nem tett egyebet, mint adatról adatra haladva próbált nehezen vitatható tényekre választ adni, ami önmagában lehetne eredményes védekezés is, de ehhez a terhelő bizonyítékokat figyelmen kívül kellene hagyni. Így a híváslisták adatait, amelyek igazolják a hívásforgalmat III.r. vádlottal mindkét cselekmény elkövetési idejére, a "A." kft. tájékoztatását, mely szerint a vádlott az első cselekmény idején is a kiszállítást irányító személyzet tagja volt, **4. tanú** tárgoncás és a biztonsági őrök tanúvallomásait, **1. tanú**, **5. tanú** tanúk, X.r. vádlott vallomásait, a belső informatikai rendszer adatait és a hozzá kapcsolódó informatikai szakértői

véleményt, amelyek alátámasztják, hogy a vádlott volt abban a helyzetben a gyáron belül, hogy kijuttathassa a vád tárgyává tett telefonokat, majd a számítógépes rendszerből az adatokat törölje.

Ugyanígy III.r. vádlott esetében is a bűnösségét a híváslisták adatai - mely szerint a vádbeli alkalmakkor telefonos kapcsolatban állt I.r., II.r., V.r., XIII.r. vádlottakkal - VII.r. vádlottnak a Komárom-Esztergom Megyei Főügyészségen tett vallomása igazolják.

XIII.r. vádlott bűnösségét V.r. vádlottal bonyolított telefonos híváslista adatok, IV.r. vádlott és közvetve XIV.r. vádlottak vallomásai alátámasztják.

A "A." biztonsági rendszerének fogyatékosága, a belső személyi feltételrendszer elégtelensége legfeljebb a büntetés kiszabása körében bírhat jelentőséggel, de a vádlottak büntetőjogi felelősségét nem érinti.

A cselekmény bizonyos részeinek tisztázatlansága, esetleg mások bűnös szerepének kérdésköre, az eltulajdonított készülékek sorsának feltáratlansága úgyszintén nem érinti közvetlenül a büntetőjogi felelősségben történő döntéshozatalt, ezek a hiányosságok leginkább a vádlottak helyzetét javítják, hisz a bünszövetségben történt elkövetést részben emiatt nem lehetett megalapozottan a terhükre megállapítani.

A fellebbezésekben hivatkozott iratellenesség, felderítetlenség, illetve az ehhez kapcsolódó nem megfelelő indokolás, a bizonyítási eljárás egyoldalú, szűk volta, a védelmi oldal érveinek figyelmen kívül hagyása nem érhető tetten az elsőfokú ítéletben.

A vádlottak közül I.r., III.r. és XIII.r. vádlottak kivételével a többiek teljes, illetve bűnösségüket vitató, de a tényeket feltáró vallomást tettek, közülük tényállást lehetett alapítani kilenc vádlott vallomására, illetve négy vádlott IV.r., VIII.r., IX., X., XII.r., XVII.r. vádlottak ebből a szempontból meghatározó vallomást tettek.

Mindez komoly alapot adott a tényállás alapos, és gyorsabb megállapításához, amit valóban nem tükröz az indokolatlanul elhúzódó eljárás.

Komoly kritika az időszerűséget többszörösen megsértő, a bizonyítást szakaszoló, időben széthúzó eljárás miatt érheti a bizonyítást, amivel az elsőfokú bíróság kétségtelenül sértette a vádlottaknak a büntetőeljárás mielőbbi befejezéséhez fűződő jogos érdekét.

Ezzel együtt mindhárom tényállási pont helytálló, összhangban áll az értékelt bizonyítékokkal, megalapozottságának vitatásán keresztül a hatályon kívül helyezésre és a felmentésre irányuló fellebbezések nem vezettek eredményre, hisz erre csak a bizonyítékok felülmérlegelése útján kerülhetett volna sor.

Egyedül a vádlottak személyi körülményeit érintően, az elsőfokú ítélethozatal óta bekövetkezett változásokkal egészítette ki az ítéletet ítéltábla az alábbiak szerint :

I.r. vádlott a munkahelyén műszakvezetőként dolgozik, III.r. vádlott egyik gyermeke ez év februárban elhunyt, IV.r. vádlott élettársi kapcsolatban él, V.r. vádlott három műszakban logisztikai és szállítási cégnél dolgozik, havi keresete 93.000.-forint, IX.r. vádlottnak újabb gyermeke született.

A felülbírálat során is irányadónak elfogadott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a fellebbező vádlottak bűnösségére és az adott cselekmények minősítése a rá vonatkozó indokolással együtt megfelel az anyagi jog szabályainak.

A minősítést a fellebbező ügyészség és a fellebbviteli főügyészség a bünszövetség megállapításának mellőzése miatt vitatta.

Osztotta az ítélőtábla az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, hogy I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak terhére az eredeti vád szerinti, bünszövetségben történt elkövetés nem állapítható meg.

E vonatkozásban az elsőfokú bíróság által kifejtett indokolást az ítélőtábla az alábbiakkal egészítette ki :

A fellebbviteli főügyészség által részletezett, a bűncselekmény tárgyi oldali ismérvei alapján kétségtelen, hogy az ilyen szinten szervezett bűncselekmények esetén általában megállapítható a bünszövetség léte, azaz helytálló mindaz, amit a főügyészség e körben érvelésként felhívott.

Ugyanakkor valamennyi törvényi elemnek rendelkezésre kell állnia ahhoz, hogy megállapítható legyen a súlyosabb minősítés, és ebben a megközelítésben nincs különbség a bünszövetség és a bűnszervezet között. Átfedés van bizonyos mértékig, hisz a törvényi megfogalmazás szerint bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több ember bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, de nem jön létre bűnszervezet, utóbbi mindenképpen magasabb szervezettséget, minőséget testesít meg.

Az a feltétel viszont, hogy bűnözői csoport tényleges kapcsolata, szándékegysége, megállapodása bizonyítottan jelen kell, hogy legyen, mindkét esetben törvényi elvárás. Kikerülhetetlen annak vizsgálata, hogy a vádlottak tudata a bűncselekmények az egymás közti szervezett elkövetésére irányuló, akár hallgatólagos megállapodásra kiterjedt-e. Ennek bizonyítottsága hiányában, az összes többi körülmény ellenére sem pótolható ez a tény, és pusztán következtetéssel nem igazolható vissza.

Az első fokú bíróság döntését ezért fogadta el az ítélőtábla, tiszteletben tartva az erre vonatkozó mérlegelő tevékenységét is, azzal a sajátos kiegészítéssel, hogy lényegében a minősítés megváltoztatására a bizonyítékok elégtelensége okán nem kerülhet sor, mert egyébként az összes többi körülmény alapján a négy vádlott esetében a bünszövetség megállapítható lenne.

A büntetés kiszabását felülvizsgálva, az ítélet tábla a fellebbezési kérelmeket egyik irányból sem találta helytállónak.

Az első fokú bíróság a bűnösségi tényezőket, a cselekmény és az elkövetők társadalomra veszélyességét, a cselekmények konkrét tárgyi súlyát, az enyhítő és súlyosító körülményeket valamennyi vádlott esetében feltárta, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

A vádlottak javára szóló valamennyi körülmény maradéktalan értékelésével inkább enyhe, mint eltúlzott büntetéseket határozott meg. A súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés ezért a minősítés helybenhagyása ellenére sem alap nélküli, ugyanakkor az időmúlást olyan jelentős mértékben kell a vádlottak javára figyelembe venni, hogy a büntetéseik az eljárás jelenlegi szakaszában törvényesen már nem súlyosíthatók.

A valóban elévülési idővel azonos pertartam miatt, az időmúlás nyomatékos enyhítő hatását a pénzmellékbüntetés alkalmazhatóságánál is a vádlottak javára kellett értékelni azzal együtt, hogy az érintett vádlottak esetében a megfelelő vagyoni, jövedelmi háttér is hiányzik, amit a személyi körülmények vonatkozásában a vádlottak másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozatai sem változtattak meg.

A fentiekre tekintettel a súlyosításra irányuló fellebbezés nem vezetett eredményre.

A sikkasztás büntetést elkövetett, fellebbezéssel érintett vádlottak cselekményére irányadó büntetési tételkeret 2-8 évig terjedő szabadságvesztés. Az elsőfokú bíróság több vádlottal szemben büntetési tételkeret alatt szabta ki a szabadságvesztés büntetést, amelyre a fellebbezéssel érintett IX.r., XII.r., XIV.r. vádlottak esetében az elkövetéskor hatályos szabályok szerint, a Btk. 87.§ /3/ bekezdésének és a Btk. 87. § /2/ bekezdés d./ pontjának alkalmazásával kerülhetett sor. A kétszeres enyhítés e jogszabályhelyi megjelölését az elsőfokú ítélet nem tartalmazza, felhívását ezért az ítélet tábla pótolta.

A vádlottakra első fokon kiszabott büntetésben már értékelést nyertek a javukra szóló enyhítő körülmények, a tetemes időmúlás is, így a törvényes büntetés megváltoztatásának indoka nincs, ezért az enyhítésre irányuló fellebbezések nem vezettek eredményre.

II.r. vádlott vonatkozásában igényelt változtatást az elsőfokú ítélet annyiban, hogy az ítélet tábla, mint különös visszaesővel szemben tekinti kiszabottnak a büntetését és őt a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből kizárta. A vádlott az elsőfokú ítéletben 2. pont alatt rögzített 3 év börtönbüntetés letöltését 2005. május 17-én kezdte meg, az előéleti adatokból következik, hogy a jelen ügyben elbírált elkövetés ideje az előző szabadságvesztésre ítélet jogereje utáni, és a végrehajtás befejezése előtti, ezért feltételes szabadságra a Btk. 47.§ / 4/ bekezdés a./ pontja alapján nem bocsátható.

Egyidejűleg az ítéletábra megállapította, hogy a Btk. 137.§ 15. pontja alapján különös visszaeső.

A sértett jogi képviselője 2009. június 23-25. napján tartott folytatólagos tárgyaláson / 25. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 22. oldal / polgári jogi igényt terjesztett elő, amellyel kapcsolatban az érdemi elbírálást valóban elmulasztotta az első fokú bíróság. Tekintettel arra, hogy az ítélet több érintett vádlottra jogerőre emelkedett, így egyetemleges felelősségüket az okozott kárért nem lehetett másodfokon elbírálni, ezért az érvényesítését egyéb törvényes útra utasította az ítéletábra.

A fentiek szerint az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § /1/ bekezdése alapján részben megváltoztatta. Egyéb rendelkezéseit a Be. 371. § /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99. § /1/ bekezdése alapján rendelkezett IV.r. vádlott által 2012. február 9-től a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A Be. 381. § (1) bekezdése alapján a kirendelt védők díjával és útiköltségével kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült összesen 49.345.- forint bűnügyi költség megfizetésére a felmerülés szerint kötelezte a vádlottakat. Ebből II.r. vádlott 12.000.- forintot, VII.r. vádlott 22.345.-forintot, XIV.r. vádlott pedig 15.000.- forintot köteles felhívásra az államnak megfizetni.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú ítélet pontatlan személyi adatokat tartalmaz, ezeket pontosította oly módon, hogy az I.r. vádlott vezetékeve nem ..., hanem helyesen ... és a születési ideje ... napja, VI.r. vádlott vezetékeve ...helyett, helyesen: ...

Győr, 2013. július hó 5. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr.Miklós Mária sk.	Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.B.146/2007/72. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajtható.

Győr, 2013. július hó 5. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó